

ת"פ 20030/08/19 - מדינת ישראל נגד ראובן חן,רחלי חן,רומן טוריה,אמיר ששון,שלומי ארטוגורול,לירן אלחייק,חיים חגי זביב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 20030-08-19 מדינת ישראל נ' חן ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשמים
מדינת ישראל - עו"ד זיו דניאלי	
1.ראובן חן 2.רחלי חן 3.רומן טוריה 4.אמיר ששון 5.שלומי ארטוגורול - עו"ד אלפסי 6.לירן אלחייק 7.חיים חגי זביב	

גזר דין - נאשם 5

1. הנאשם 5, **שלומי ארטוגורול**, הורשע ביום 3.5.2022 על פי הודאתו בעובדות אישום 5 לכתב האישום המתוקן, בעבירות כדלקמן:

א. **עשיית מעשה העלול להפיץ מחלה**, בניגוד לסעיף 218 סיפא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

ב. **שימוש במסמך מזויף**, בניגוד לסעיף 418 ו-420 לחוק.

ג. **שיווק ביצים שלא כדין**, בניגוד לתקנות 2,4,6,7 בתקנות בריאות הציבור (מזון) (שיווק ביצי מאכל), תשנ"ד-1994, יחד עם סעיפים 22 ו-23 בפקודת בריאות הציבור (מזון) [נוסח חדש] תשמ"ג-1983.

ד. **הובלת ביצי מאכל לא מוחתמות וללא תעודת משלוח**, בניגוד לתקנות 15(ה) ו-45(1) בתקנות המועצה לענף הלול (הסדרת ייצוג, מיון ושיווק), תשכ"ח-1968, יחד עם סעיף 69 בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד-1963.

ה. **ייבוא מוצרים מבעלי חיים ללא היתר**, בניגוד לתקנה 2 בתקנות מחלות בעלי חיים (ייבוא ויצוא מוצרים מבעלי חיים), תשמ"ח-1988, יחד עם סעיף 28 לפקודת מחלות בעלי חיים [נוסח חדש], התשמ"ה-1985.

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן (**אישום 5**), ביום 2.1.2018, על כביש 55, הוביל הנאשם יחד עם אחר משאית הנושאת 75,600 ביצי תרנגולות (2,520 תבניות, שבכל אחת מהן 30 ביצים). הביצים היו חתומות בחותמת הנחזית להיות של קבלן מורשה לשיווק ביצי מאכל, וזאת על אף שלא גודלו בתנאי פיקוח וטרנרי ולא שווקו על ידי משווק מורשה כנדרש על פי דין. הביצים לא היו ארוזות באריזה סגורה, לא מיונו בתחנת מיון, לא סומנו בתאריך אחרון לשיווק ולא היו חתומות בחותמת של משווק מורשה. בנוסף הובלו הביצים ללא תעודת משלוח של המועצה לענף הלול. הנאשם, יחד עם אחרים, העמיס את הביצים בשטחי הרשות הפלסטינית, הכניסן לישראל במטרה לשווקן אך נתפס בטרם הספיק לעשות כן. במעשיו האמורים סיכן הנאשם את בריאות הציבור.

ראיות וטענות לעונש

3. ביום 26.5.22 נשמעו ראיות וטענות לעונש. **הנאשם העיד לעניין העונש** והביע חרטה על מעשיו. הנאשם סיפר על מצבו הכלכלי הקשה, על פרנסתו שנפגעה בתקופת משבר הקורונה, ועל כך שכיום עובד באופן חלקי בלבד כי עליו להקדיש חלק מזמנו לאביו הנכה המתגורר עמו ולילדיו שנזקקים לטיפולים.

4. **המאשימה טענה** כי הנאשם פגע בערך המוגן של שמירת על בריאות הציבור. התובע טען כי ביצה משווקת צריכה לעמוד בשורת תנאים לגבי סימונה, אריזתה, הובלתה, הפיקוח הווטרנרי עליה ועוד. כל אלה נועדו לשמור על בריאות הציבור. לצד זאת פגע הנאשם בעקפיין בחקלאים הפועלים על פי דין, שאינם יכולים להתחרות במחירים הזולים של ביצים מזויפות. התובע הטעים כי מדובר בעבירות כלכליות, שניתן היה להטיל בגין קנסות גבוהים ביותר במסלול מנהלי. התובע הפנה לעונשים שנגזרו על מעורבים אחרים בפרשה ועתר לגזור על הנאשם קנס בסך 60,000 ₪, לצד מאסר מותנה והתחייבות.

5. **ב"כ הנאשם טען** כי עתירת התביעה מוגזמת ואינה מידתית. לטענתו העונש לא צריך להיגזר בצורה "חשובאית" ממספר הביצים. הסניגור הגיש מסמך המשווה בין הנאשמים השונים בפרשה וניסה להבחין בין עניינם לבין הנאשם. לדבריו אחת מנקודות העוגן לענישה היא הקנס בסך 20,000 ₪ שהושת על נאשם 6. בנוסף ציין הסניגור את ההודאה ונטילת האחריות, את הזמן שחלף מעת ביצוע העבירות ואת מצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם. בסיכומו של דבר עתר הסניגור לגזור עונש שיפחת מ-10,000 ₪.

דין

מתחם העונש ההולם

6. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בעבירה. במקרה דנן, הפגיעה החברתית העיקרית היא בסיכון בריאות הציבור. זאת, הואיל ומדובר בביצים שנועדו לשיווק והפצה לציבור הרחב מבלי שעמדו בדרישות הרגולטוריות המחמירות שנועדו להגן על הציבור מצריכת מוצר העלול לפגוע בבריאות. לצד זאת קיימת גם פגיעה עקיפה בחקלאים הפועלים על פי דין.

7. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף משמעותי, נוכח האופן המאורגן והמתוכנן בו בוצעו העבירות, כמות הביצים הגדולה (למעלה מ-2,500 תבניות ביצים, כאמור, באישום המיוחס לנאשם 5), והנזק הפוטנציאלי הנגרם מכך. מנגד יש לציין כי

מדובר לגבי הנאשם באירוע אחד ויחיד, שהוא שימש בו בתפקיד נהג. הנאשם אינו ממחולל הפרשה, חלקו היחסי בעבירות קטן ומקומו במדרג בין הנאשמים השונים אינו גבוה. עוד יצוין כי תפיסת מטען הביצים מנעה התרחשותו של נזק בריאותי בפועל.

8. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי נאשמים בעבירות דומות נדונו למאסרים מותנים והתחייבות, לצד קנסות במנעד רחב, הנגזר בין השאר מכמות הביצים. אדגיש בהקשר זה כי אין מדובר בגישה עונשית "חשבונאית" כדברי הסניגור, שכן קיים קשר רציונלי ברור בין כמות הביצים לבין מידת הפגיעה בערכים המוגנים: ככל שכמות הביצים גדולה יותר, כך גדל סטטיסטית הסיכון לבריאות הציבור והנזק הפוטנציאלי הנובע מן העבירות.

9. עוד אציין, כי הקנס שעלול היה להיות מוטל על הנאשם לו היה ננקט נגדו הליך מנהלי, הינו אמת מידה מסוימת אך לא מרכזית לקביעת מתחם העונש ההולם, שכן במסלול הפלילי נשקלים שיקולים שונים, וכן חשוף הנאשם להליך הפלילי המלא על עינוי הדין הכרוך בכך, להרשעה ולסנקציות עונשיות נוספות.

10. בחינת **העונשים שהוטלו על נאשמים אחרים בפרשה**, מעלה כי נאשם 1 (שהוגדר כעבריין המרכזי ומחולל הפרשה) נדון לתשעה חודשי עבודות שירות וקנס בסך ₪ 150,000; נאשמת 2 (זוגתו) נדונה ל-45 ימי עבודות שירות. לנאשמים אלה יוחסו ריבוי עבירות ואישומים, ולחובת הנאשם 1 היה תלוי מאסר מותנה, כך שגזרי הדין של השניים אינם מהווים אמת מידה ממשית לעונש ההולם לנאשם שבפניי.

נאשמים בפרשה שעונשיהם רלוונטיים יותר הם נאשמים 6 ו-4.

נאשם 6 נדון ל-45 ימי עבודות שירות וקנס בסך ₪ 20,000. בניגוד לטענת הסניגור, איני סבור שעונשו של נאשם זה מהווה עוגן השווה מרכזי לעונש המתאים לנאשם, בעיקר נוכח העובדה שתמהיל הענישה בעניינו שונה וגזר דינו כולל רכיב ענישה משמעותי של מאסר בפועל.

נאשם 4 נדון לקנס בסך ₪ 30,000, בגין הרשעתו שכללה חמישה אישומים (אך מאידך, כמויות קטנות בהרבה של ביצים).

11. בסיכום ביניים, בהתאם לסעיף 40יג לחוק העונשין, וכן לאור עקרון האחידות בענישה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם כולל מאסר מותנה והתחייבות (רכיבים אלה הוסכמו על הצדדים), בנוסף לקנס הנע בין ₪ 20,000 ל- ₪ 40,000.

12. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

העונש המתאים לנאשם

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם התחשבתי **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40יא לחוק העונשין). ובפרט בהודאת הנאשם, חרטתו ועברו הנקי, וכן במצבו המשפחתי המורכב ובקשיים הכלכליים בהם הוא נתון. לא למותר לציין את החובה לשקול את מצבו הכלכלי של הנאשם בקביעת שיעור הקנס (סעיף 40ח לחוק העונשין).

14. מנגד נתתי את הדעת לשיקולי **הרתעת היחיד והרבים** בגדרו של המתחם (סעיפים 40ו, 40ז לחוק העונשין). עבירות מהסוג הנדון ניתן לבצע בקלות ולגרוף רווח קל. על כן נדרשת הרתעה, לרבות הרתעה עמוד 3

כלכלית בדמות קנסות ממשיים שיאותתו לעבריינים פוטנציאליים שעבריינות מסוג זה אינה משתלמת.

15. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש באמצעו של מתחם הקנס.

סיכום

אשר על כן, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום כל עבירה בה הורשע.

ב. קנס כספי בסך 30,000 ש"ח.

הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.11.2022. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו - תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

ג. התחייבות להימנע מעבירה בה הורשע בסך 60,000 ₪, למשך שנתיים.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.